

PROGRAMA DE MÀ

musicAeterna & Currentzis —Händel

Palau 100 - Ibercamera

Dimarts, 21 d'octubre de 2025 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
**ORFEO
CATALÀ**

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

CERTIFICACIÓ
AMBIENTAL
EMAS

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Artistes de l'Acadèmia Anton Rubinstein:

Tatiana Bikhmukhametova, **soprano**

Yulia Vakula, **mezzosoprano**

Ksenia Dorodova, **soprano**

Diana Nosyreva, **soprano**

Iveta Simonyan, **soprano**

Amb la participació de:

Sofia Tsygankova, **soprano**

Andrey Nemzer, **contratenor**

musicAeterna cor i orquestra

Teodor Currentzis, director

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

Preludi

“Augelletti, ruscelletti”, ària de l'oratori *La Resurrezione*,
HWV 47

“Zadok the priest”, *Himnes de la Coronació núm. 1*, *HWV*
258

“Disserratevi, o porte d'Averno”, ària de l'oratori *La*
Resurrezione, *HWV 47*

“Ah! Crudel il pianto mio”, ària de l'òpera *Rinaldo*, *HWV*
7b

Obertura de l'òpera *Agrippina*, *HWV 6*

“As with rosy steps the morn”, ària de l’oratori *Theodora*, HWV 68

“De torrente in via bibet”, duo amb cor del salm *Dixit Dominus*, HWV 232

“Oh, let the merry bells ring round”, ària amb cor de l’oratori *L’Allegro, il Penseroso ed il Moderato*, HWV 55

“Pena tiranna”, ària de l’òpera *Amadigi di Gaula*, HWV 11

“Eternal Source of Light Divine”, fragment d’*Ode for the Birthday of Queen Anne*, HWV 74

“Alla hornpipe”, de la suite per a orquestra *Water music* núm. 2, HWV 349

“He saw the lovely youth”, cor de l’oratori *Theodora*, HWV 68

“Piangerò la sorte mia”, ària de l’òpera *Giulio Cesare*, HWV 17

“Ah! Stigie larve-Vaghe pupille”, recitatiu i ària de l’òpera *Orlando*, HWV 31

“O love divine, thou source of fame”, cor de l’oratori *Theodora*, HWV 68

“Sing Ye to the Lord”, cors amb solo de soprano de l’oratori *Israel in Egypt*, HWV 54

Aquest concert té una durada de 110 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #gransfigures

SI EMOCIONA
PENSAR-HO
IMAGINA
VIURE-HO

Georg
Friedrich
Händel

musicAeterna
& Currentzis

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Palau de
la Música
Catalana

Palau 100

musicAeterna & Currentzis / Fujita, Royal
Philharmonic Orchestra & Petrenko /
Vengerov, Orquestra Filharmònica de
Tòquio & Chung / Orquestra Simfònica
de la Ràdio de Baviera & Rattle / Pahud,
Orquestra Simfònica de l'SWR de Stuttgart
& Roth / Seong-Jin Cho, London Symphony
Orchestra & Nosedá / West-Eastern Divan
Orchestra & Mehta / Balhassar Neumann
& Sow / Soltani, Orquestra Simfònica
d'Islàndia & Ollikainen / Janine Jansen
& Camerata Salzburg / Budapest Festival
Orchestra & Fischer / Orfeó Català,
Staatskapelle Dresden & Gatti

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Georg Friedrich Händel (Halle, 1685-Londres, 1759). Compositor alemany nacionalitzat britànic, és una de les figures més destacades del Barroc. Autor d'òperes, oratoris, música instrumental i sacra, el seu estil combina la tradició alemanya, l'òpera italiana i la música coral anglesa.

Teodor Currentzis (Atenes, 1972). Format al Conservatori de Sant Petersburg, és un dels directors més genuïns de l'avantguarda actual, reconegut pel seu estil únic, intens i visceral.

musicAeterna (Rússia, 2004). Fundada per Teodor Currentzis, és una orquestra i cor coneguts per les seves interpretacions històricament informades i alhora eclèctiques, així com per la singularitat musical dins el món de la clàssica i una gran intensitat teatral.

Quines són les claus del concert?

Aquest programa, concebut per Teodor Currentzis, reflecteix alhora la diversitat musical de Händel i la passió del director per la música barroca. El programa inclou algunes de les obres més significatives del compositor alemany, des de *Zadok the priest* fins a la *Música aquàtica* passant per *Giulio Cesare*.

A què he de parar atenció?

Sentiràs des del ritme dansant i la brillantor de la “Sarabanda” de la *Música aquàtica*, fins a la claredat i lleugeresa en el tractament orquestral, amb predomini de les cordes i amb l'ús d'articulacions precises i motius rítmics reiteratius. També s'escoltaran àries d'òperes com ara *Giulio Cesare*, on es percep el virtuosisme exigint als cantants, amb molts salts melòdics i ornamentacions, i dels oratoris sacres com *La Resurrezione*, que tenen àries més introspectives i meditatives. Es tracta d'un programa divers i contrastant elaborat pel propi Teodor Currentzis per oferir un *pasticcio* únic de l'univers händelià.

Sabies que...

La figura del director d'orquestra va sorgir al segle XIX per coordinar conjunts i obres cada cop més grans i complexes. Tot i que la batuta, efectivament, no sona, un bon director –al capdavant d'un grup de bons músics– sap espremer les possibilitats musicals i expressives dels intèrprets i transmetre una visió interpretativa de conjunt.

Des de l'aparició de la figura del director, la interpretació de la música dels segles XVII i XVIII també s'acostuma a interpretar amb director musical. Al llarg del segle XX van ser alguns directors d'orquestra van ser els fundadors de formacions musicals que tenien com a missió la recuperació del so original de la música tal com va ser creada, tot donant origen al corrent historicista.

Dona'ns suport

Ajuda'ns a
millorar
la vida de les
persones a través
de la música,
la cultura i
el patrimoni.

Suma't al projecte!

Comentari

Extravagància escènica, il·lusionisme musical i commemoració

Ocellets barrocs en veus teatrals, grans cors plens de majestuositat i llum, àries furibundes de *colorature* extremes, laments de gran profunditat emocional, música per acompanyar un rei per les aigües del Tàmesi o òperes que el van convertir en Il Caro Sassone en una Itàlia, terra del naixement i centre de l'òpera a Europa, desbordant d'artistes de primera magnitud...

Georg Friedrich Händel, de qui se celebra aquest 2025 el 340è aniversari del naixement, és un artista fonamental, no ja de la denominada música clàssica i òpera, també de la cultura popular, del futbol o el cinema, que han sabut veure la modernitat de la seva obra en un món en transformació contínua, on la seva ploma i l'instint teatral casen perfectament com a autor atemporal.

Nascut a Halle, Alemanya, tan sols un mes i escaig abans que Johann Sebastian Bach, un altre far musical internacional que ha transcendit els marges de la clàssica. Aquesta coincidència cronològica sols és comparable en la història de la música culta a la de l'any 1813, quan van néixer els dos tòtems de l'òpera romàntica mundial: Richard Wagner i Giuseppe Verdi.

Händel ràpidament va passar de ser un músic prometedor a l'Òpera d'Hamburg, a ser convidat pels Mèdici a Itàlia i transformar-se en compositor favorit del clero i la noblesa italiana. D'aquí va marxar per transformar-se en el gran introductor de l'òpera d'estil italià a una Anglaterra on la rivalitat dels divos de la veu van protagonitzar autèntiques escenes dignes de la més estrambòtica de les òperes imaginables. Va ser l'època dels grans *castratti*: Farinelli, Senesino, i de les grans sopranos que van arribar a tenir faccions entre un públic fervorós i dividit com va passar amb la mítica Francesca Cuzzoni i Faustina Bordoni... Una època de veus llegendàries que necessitaren un compositor excepcional, i segurament el més esplèndid de tots va ser Händel.

La mestria del compositor alemany, format com a operista primer a Hamburg, perfeccionat a Itàlia i continuador de la tradició operística anglesa com a empresari i també com a creador de l'oratori anglès per antonomàsia, té en el seu vessant cosmopolita una dels valors principals. No és que Händel compongués música alemanya, d'estil italià o fos qui va delinear el futur de l'òpera a una Anglaterra on

pràcticament no s'havia continuat l'excel·lència de Purcell fins a la seva arribada a la cort anglesa. És que Händel va transcendir el seu propi context històric amb una música que casa perfectament amb els contrastos vitals del segle XXI.

Així, podem gaudir d'una estimulante selecció del seu corpus musical en aquest concert protagonitzat per joves cantants que mostraran la seva vàlua amb una de les batutes més importants de l'actualitat: Teodor Currentzis.

El director grecorus, des del seu enfocament musical, sempre innovador i provocador per l'audàcia de les seves interpretacions, a més de ser un *barrock-lover* declarat, signa unes lectures sorprenents al capdavant de la ja mítica musicAeterna. Una formació plena de músics compromesos en interpretacions plenes de vida, frescor i amb un estil on el rigor tècnic es combina amb un so vívid d'una força teatral indiscutible.

Del programa ens meravellarem amb la inventiva orquestral d'un Händel que va saber aprofitar fins a l'última nota de tot el seu corpus. La dramàtica i magnífica "Simfonia", que serveix d'obertura de la seva òpera *Agrippina* (Venècia, 1709), amb la qual va triomfar de manera excepcional a Itàlia. O la icònica peça "Alla hornpipe", número 2 de la suite orquestral titulada *Música aquàtica*, *HWV 349*, que la llegenda diu que va reconciliar el rei Jordi I amb un Händel que havia marxat de la seva cort alemanya i que es van retrobar a Londres on el compositor va signar una de les seves obres instrumentals més emblemàtiques, que van fascinar tot un rei i també un públic que va quedar hipnotitzat per la seva grandesa.

Certament, la combinació del metall, enèrgic i aristocràtic, amb les juganeres notes del vent a les fustes creen un teixit musical vibrant, on la varietal tímbrica i l'efecte escenogràfic del riu on es van interpretar creen un *locus amoenus* artístic d'efecte irresistible.

Una altra de les característiques més sorprenents i importants de la mestria händeliana és el domini del *bel canto* italià al servei del teatre. Així és com laments de personatges de gran carisma com l'"Ah! Crudel" d'Armida a l'òpera *Rinaldo*, *HWV 68* (1711), o l'atmosfera plenament cinematogràfica del "Piangerò" cantat per Cleopatra al *Giulio Cesare* (1750), ens mostren un finíssim cirurgià de la psique de la dona.

Es pot afirmar, sense por d'equivocar-se, que Händel va ser el primer gran operista de la història a crear aquest reguitzell de personatges femenins complexos, intensos

i d'una humanitat plena de contradiccions esbalaïdora.

La gran imaginació del compositor saxó també va excel·lir en l'oratori, on el corprèn un protagonisme inusitat. Exemple paradigmàtic n'és l'*anthem* “Zadok the priest”, un himne de coronació encara vigent i nuclear als estrictes i exigents protocols musicals britànics, que es fa servir des de la seva estrena el 1727 per a la coronació de Jordi II. Un altre exemple n'és com clou de manera subjugant el seu oratori cristià *Theodora* (1750) amb “O love divine”, amb el qual tanca una obra dedicada a la fe, al sacrifici i a l'amor amb una música de profunda expressió emocional.

Hi ha qui ha escrit que Händel no va innovar en un estil, el barroc, on ningú en discuteix la mestria. Però si la gran escena de recitatiu acompanyat i ària “Ah Stigie larve-Vaghe pupille” d'*Orlando*, *HWV 31* (1733) no és un gran exemple de la modernitat dramàtica del compositor, que el mateix espectador ho jutgi. Les dissonàncies psicològiques de les cordes sobre el text cantat, l'ambivalència de l'estat d'ànim d'un Orlando a les portes de la llacuna Estúgia i el joc de colors al declamat i l'ària necessiten un fraseig que anticipa les escenes que preludien les grans àries de la bogeria de l'òpera romàntica. Una escena que ens ofereix un dels millors exemples d'un compositor al servei del text, de la tragèdia i de la màgia.

Un compositor colossal que sempre té un as amagat entre les seves al·lucinants particel·les.

Jordi Maddaleno, crític musical

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Internationale Musikakademie Anton Rubinstein

L'Acadèmia Internacional Anton Rubinstein és una iniciativa educativa de musicAeterna i Teodor Currentzis per a cantants.

El projecte té com a objectiu impulsar artistes que no només sobresurtin en la seva feina creativa professional, sinó també en l'expressió artística, a través d'un ampli ventall de gèneres musicals i teatrals.

Arrelada en els principis de l'excel·lència tècnica, l'Acadèmia se centra en el context cultural global, així com en un model integral de desenvolupament professional – des de les habilitats vocals fins a la competència lingüística i la comprensió de la professió com a pràctica cultural i ètica.

Aquest enfocament de l'educació musical posa la mirada en la contemporaneïtat i alhora en les arrels de la tradició. L'Acadèmia porta el nom d'Anton Rubinstein, per ser no solament un dels fundadors de les arts escèniques russes i l'iniciador del primer conservatori professional de Rússia, sinó perquè concebia la música com un sistema de valors, va formular els principis d'educació que encara són rellevants i va redefinir l'ideal de músic rus –no com un artesà, sinó com un artista il·lustrat. Va construir un entorn institucional on és possible el desenvolupament d'artistes d'aquesta mena, intèrprets, mentors, pensadors i creadors d'un nou context cultural. Amb el suport del Centre del Patrimoni Anton Rubinstein, musicAeterna continua desenvolupant les idees de Rubinstein.

La temporada 2025-26 seran convidats a l'Acadèmia cantants joves prometedors de tot Rússia que hagin superat diverses etapes –estudiants de conservatoris, graduats recents i aspirants a artistes d'òpera. El programa de formació és gratuït i té una durada de tres anys. Inclou classes individuals i de grup, participació en concerts i produccions escèniques de musicAeterna, classes magistrals amb Teodor Currentzis i dels principals mentors i artistes del món; inclou, així mateix, disciplines d'humanitats i llengües, i un extens curs d'educació estètica en música, literatura, cinema, filosofia i art. S'elabora un pla d'estudis individual per a cada cantant.

Andrey Nemzer, contratenor

© Stas Lwvshin

Solista i coach vocal de l'Anton Rubinstein Academy

És solista del cor musicAeterna des del 2018. Es va graduar al Col·legi Coral Sveshnikov, a l'Acadèmia Popov d'Art Coral (Moscou) i en un programa de postgrau a la Duquesne University. Ha guanyat el Concurs Eric i Dominique Laffont de la Metropolitan Opera (2012) i el tercer premi del Concurs Operalia de Plácido Domingo (2014).

Ha estat cantant principal del Mendelssohn Choir de Pittsburgh, solista del Met, Òpera de San Antonio (EUA), Royal Theater de Victòria (Canadà), ha participat al Festival d'Òpera de Pittsburgh, Festival de Salzburg i molts d'altres. Ha actuat amb diversos conjunts vocals i instrumentals, incloent-hi The Pocket Symphony, dirigida per Nazar Kozhukhar; el conjunt vocal Intrada, dirigit per Ekaterina Antonenko; Questa Musica, dirigit per Philipp Chizhevsky; Berliner Philharmoniker amb el mestre Vladimir Jurovsky.

Actua com a solista en nombrosos projectes musicals i teatrals.

Sofia Tsygankova, soprano

© Люда Бурченкова

Solista del Teatre d'Òpera Helikon de Moscou

Es va graduar al Col·legi de Música Pirogov de Riazan (a la classe de Liubov Yachmennikova) i va obtenir un màster a l'Acadèmia Russa de Música Gnesin (a la classe de la professora Ruzanna Lisitsian). L'any 2019 va estudiar a la Universitat de Música i Arts Escèniques de Viena (a la classe del professor Bernhard Adler).

Ha estat guardonada en concursos nacionals i internacionals, i ha participat al projecte Opera Class de la Fundació Elena Obraztsova (2020), al Programa de Joves Artistes d'Òpera del Teatre Musical Helikon de Moscou (temporada 2022-23) i va ser finalista de la setena temporada del projecte Bolshaya Opera del canal de televisió Rossiya-Kultura (2023). El 2024 va participar al VII Festival Internacional de Música Ildar Abdrazakov.

El 2023 es va convertir en solista del Teatre d'Òpera Helikon. El seu repertori inclou Pamina (*La flauta màgica* de Mozart), Marfa (*La núvia del tsar* de Rimski-Kórsakov), Violetta (*La traviata* de Verdi), Micaëla (*Carmen* de Bizet), Monica (*The medium* de Menotti), Lisette (*Cantata del cafè* de Bach) i d'altres.

Ha debutat aquest 2025 amb l'orquestra i cor musicAeterna amb la *Simfonia núm. 2* de Mahler en la gira d'aniversari de la formació per Itàlia i Espanya. També ha interpretat la part solista de la *Simfonia núm. 4* de Mahler en un concert de

l'Orquestra Nacional Juvenil Russa dirigida per Teodor Currentzis aquesta primavera passada.

Tatyana Bikmukhametova, sopano

© Ира Коломина

Artista de l'Anton Rubinstein Academy

Va néixer a la ciutat de Satka, als Urals del Sud. Es va graduar del departament vocal del Col·legi de Música del Conservatori Estatal de Moscou Txaikovski i de l'Institut Rus d'Arts Teatral GITIS (a la classe de la professora Tamara Sinyavskaya). És becària de la Fundació Magnezit Group i de la Fundació Muslim Magomayev. El repertori de Tatiana inclou música de cambra de compositors contemporanis, dels clàssics del segle XX, música sacra de l'edat mitjana i òpera.

El desembre del 2022 va interpretar el paper de la primera Sibil·la de l'òpera *De temporum fine comoedia* de Carl Orff amb musicAeterna, sota la direcció de Teodor Currentzis, al festival Diaghilev a Perm. El 2023 va entrar a la companyia de l'Opéra Bastille (París).

Va participar a la primera Escola d'Orquestra Tot Rússia MolOt de Música Contemporània i a la Setmana de Música Contemporània Gnesin com a intèrpret de música dels segles XX i XXI. Des del gener del 2023 forma part del conjunt Île Thélème, sota la direcció de Natalia Sokolovskaya. Com a artista convidada de musicAeterna, ha participat en concerts de cambra, incloent-hi l'estrena del cicle vocal i instrumental *Hymnen an die Nacht* d'Andreas Moustoukis.

La temporada 2024-25 va esdevenir solista de la companyia del Teatre d'Òpera i Ballet d'Astrakhan, on va debutar en el paper principal de l'òpera *Iolanta* de Txaikovski. Durant la mateixa temporada també va preparar i interpretar els papers de Mimì de *La bohème* de Puccini, Yaroslavna d'*El príncep Igor* de Borodin, Belinda de *Dido i Enees* de Purcell, i d'altres.

Ksenia Dorodova, soprano

© Ира Коломина

Artista de l'Anton Rubinstein Academy

Es va graduar al Col·legi de Música Republicà d'Izhevsk (a la classe de Natalia Tsiglyaeva) i al Conservatori Estatal Mussorgski dels Urals (a la classe de la professora Lilia Polyakova) que va finalitzar amb mèrits acadèmics. Va participar en classes magistrals de Dmitry Vdovin, Mikhail Kizin, Maria Motolygina i Alessandro Svab. Ha estat guardonada als concursos internacionals Alisa Gitsba 2023 (Sukhum), Natalia Shpiller 2018 (Moscou) i Igor Stravinsky 2022 (Sant Petersburg), i va guanyar el segon premi del Concurs Internacional Alexander Nemtin 2023 (Perm), del Concurs Vocal Tot Rússia 2024 (Sant Petersburg), així com el segon premi del concurs internacional The Song 2021 (Itàlia).

Diana Nosyreva, soprano

© Gyunai Musaeva

Va néixer a Novi Urengoi. Es va graduar al Col·legi de Música Rakhmàninov de Kaliningrad (a la classe de Galina Mizina) i al Conservatori Estatal Rimski-Kórsakov de Sant Petersburg (a les classes d'Irina Bogachyova i Natalia Evstafieva), i actualment està ampliant coneixements al Conservatori de Sant Petersburg (a la classe d'Olga Kondina). El 2016 es va convertir en becària de la Fundació Wagner.

El 2016 va guanyar el tercer premi del Concurs Vocal Regional Obert Varlamov i el segon premi del Concurs Internacional Vocal II Starry Rhapsody, tots dos a Sant Petersburg, i del IX Concurs Internacional de Cantants d'Òpera de Sant Petersburg (2019), a més del IX Concurs Internacional Gran Concurs d'Art Musical (Moscou, 2020) i d'obtenir el tercer premi del IV Concurs Musical Tot Rússia (Khanti-Mansisk, 2022).

Va interpretar el paper de Despina de *Così fan tutte* com a integrant de l'Estudi d'Òpera del Conservatori de Sant Petersburg (2019), el paper de Violetta de *La traviata* al Music Hall Theatre (2021), va cantar la part de Prilepa en versió de concert de *La reina d'espases* a l'Hermitage (2021) i Musetta de *La bohème* amb l'Estudi d'Òpera del Conservatori de Sant Petersburg (2023).

Ha debutat amb musicAeterna la primavera d'enguany en concerts a Tasquint (Uzbekistan), Moscou i Sant Petersburg, interpretant la part de soprano de *Les*

quatre ultimes cançons de Richard Strauss.

Iveta Simonyan, soprano

© Ира Коломина

Artista de l'Anton Rubinstein Academy

Nascuda a Novosibirsk, es va graduar al Col·legi de Música F. Murov de la seva ciutat (a la classe d'Aigul Beralinova) i al Conservatori Estatal Rimski-Kórsakov de Sant Petersburg (a la classe de l'Artista del Poble de Rússia, la professora Olga Kondina). Iveta va participar en classes magistrals de Dmitry Vdovin, Tamara Novichenko, Mario Diaz i Teodor Currentzis.

Ha estat guardonada en concursos russos i internacionals, entre els quals el Concurs Internacional d'Òpera New Opera World (diploma, Moscou, 2020), Festival i Concurs Internacional d'Òpera Bella de Moscou 2021 (Premi Especial del President del Jurat), XXXV Concurs Vocal del Festival Musical Sobinov 2022 a Saràtov (segon premi) i el Concurs Vocal Tot Rússia a Sant Petersburg (2024).

El 2023 va debutar a l'òpera de Mozart *La flauta màgica* com a Reina de la Nit al Music Hall Theatre de Sant Petersburg. Des de la temporada 2023-24 és solista de la companyia d'òpera del Primorsky Stage del Teatre Mariïnski, amb la qual el 2024 va participar al primer Festival de Pasqua de l'Extrem Orient.

Ha col·laborat amb els directors Philipp Chizhevsky, Fabio Mastrangelo, Dmitry Matvienko, Yuri Kochnev i Ivan Khudyakov-Vedenyapin. El seu repertori al Primorsky Stage del Teatre Mariïnski inclou els papers de la Reina de la Nit (*La*

flauta màgica de Mozart), Gilda (*Rigoletto* de Verdi), veus del Cel (*Don Carlos* de Verdi), Frasquita (*Carmen* de Bizet), Norina (*Don Pasquale* de Donizetti), Marfa (*La núrvia del tsar* de Rimski-Kórsakov), Ninetta (*L'amor de les tres taronges* de Prokófiev) i Brigitte (*Iolanta* de Txaikovski).

Yulia Vakula, mezzosoprano

© Люда Бурченкова

Artista de l'Anton Rubinstein Academy

Va obtenir el primer premi de l'XI Concurs Internacional de Cantants d'Òpera de Sant Petersburg (2024) i del II Concurs Internacional Hibla Gerzmava per a Vocalistes i Acompanyants (Moscou, 2025).

Va participar al projecte Opera Class de la Fundació Elena Obraztsova (2023), al projecte educatiu de l'Opera Institute (2023), a l'Escola d'Estiu Ildar Abdrazakov (2024), al Festival Teatralny Bulvar (Moscou, 2024) i al VII Festival de Música Ildar Abdrazakov (2024).

La temporada 2023-24 va interpretar parts solistes del *Requiem* de Mozart, *Nelson Mass* i *Theresienmesse* de Haydn al Centre Internacional d'Arts Escèniques de Moscou. El seu repertori inclou *Carmen* de Bizet, els papers de Rosina (*Il barbiere di Siviglia* de Rossini), Dorabella (*Così fan tutte* de Mozart), Cherubino (*Le nozze di Figaro* de Mozart), Madame Flora (*The medium* de Menotti), Maddalena (*Rigoletto* de Verdi), el nen (*L'enfant et les sortilèges* de Ravel) i Tancredi (*Tancredi* de Rossini).

Ha debutat amb musicAeterna aquest 2025 interpretant la part de mezzosoprano de la *Simfonia núm. 2* de Mahler en la gira d'aniversari de l'orquestra i cor de Rússia (Krasnoyarsk, Novosibirsk, Perm, Moscou i Sant Petersburg).

L'estiu passat va debutar al Festival de Salzburg cantant Phebe de *Castor et Pollux* de Rameau, dirigida musicalment per Teodor Currentzis i escènicament per Peter Sellars.

musicAeterna

© Andrey Chuntomov

L'orquestra musicAeterna va ser fundada per Teodor Currentzis l'any 2004 a Novosibirsk quan era el director musical del Teatre d'Òpera i Ballet de la ciutat.

Currentzis, a més d'interpretar obres musicals molt conegudes amb l'orquestra del teatre, volia transcendir el repertori i les tradicions interpretatives, i per això va reunir un col·lectiu de músics disposats a assolir un objectiu comú: donar el millor d'ells mateixos a la música, expressar plenament la bellesa de les obres d'un determinat compositor i explorar cada partitura d'una manera que cap altra orquestra havia fet abans.

El conjunt musicAeterna de Novosibirsk es va donar a conèixer als cercles culturals russos i va debutar amb èxit a Europa.

L'any 2011 Teodor Currentzis es va convertir en el director artístic del Teatre d'Òpera i Ballet de Perm. Posteriorment el conjunt va ser convidat a formar part de la companyia teatral. Les autoritats locals van donar suport al conjunt fins a convertir-lo en una orquestra simfònica. Així va començar un nou capítol en la història de musicAeterna: els músics esdevenien plenament compromesos amb estrenes, gravacions, gires i concerts.

L'estiu del 2019 musicAeterna va obtenir l'estatus de conjunt independent. El seu laboratori creatiu està situat ara a Dom Radio (Sant Petersburg), i s'estan creant

residències de musicAeterna a Moscou, Lucerna i altres capitals culturals.

Actualment l'orquestra musicAeterna és un conjunt reconegut amb una llista impressionant de premis i concerts als principals escenaris del món. Al mateix temps, els músics continuen fidels als seus ideals de servir la música, mantenir una qualitat d'interpretació impecable i mostrar un amor sincer cap a cada nova partitura del seu repertori.

Teodor Currentzis, director

© Стас Левшин

Nascut a Grècia, va començar els seus estudis de direcció d'orquestra al Conservatori Estatal de Sant Petersburg sota la tutela del professor Ilya Musin, entre els alumnes del qual hi ha directors de renom com Odyseuss Dimitriadis, Valery Gergiev i Semyon Bychkov.

És el director principal de l'Orquestra Simfònica de l'SWR de Stuttgart i director artístic del conjunt instrumental i el cor de cambra musicAeterna. El conjunt va ser resident del Teatre d'Òpera i Ballet de Perm del 2011 al 2019. El juliol del 2019 Teodor Currentzis va deixar el càrrec de director artístic de l'Òpera de Perm per centrar-se a portar musicAeterna cap a noves fites com a conjunt independent amb finançament privat.

Durant la temporada 2018-19, el seu primer any amb l'SWR, va dirigir la *Tercera* i *Quarta Simfonia* de Mahler, la *Cinquena* de Txaikovski i la *Setena* de Xostakóvitx, amb actuacions a Stuttgart i en gira per sales com la Konzerthaus de Viena, Elbphilharmonie d'Hamburg i Philharmonie de Colònia, entre d'altres. Va acabar aquella primera temporada amb l'SWR amb una interpretació final de la *Setena* de Xostakóvitx al Festival de Salzburg.

Amb musicAeterna, Teodor fa gires per Europa, amb actuacions a la Philharmonie de Berlín, Philharmonie de París, Festspielhaus de Baden-Baden, La Scala de Milà i Auditorio de Madrid. Manté una llarga relació amb el Festival de Salzburg; les

seves actuacions allà inclouen una nova producció de *La clemenza di Tito* dirigida per Peter Sellars el 2017, que es va traslladar a l'Òpera d'Holanda, on Teodor va debutar el 2018; el cicle complet de *Simfonies* de Beethoven el 2018 amb cinc concerts amb les entrades exhaurides; *Idomeneo* el 2019, també dirigit per Sellars, en col·laboració amb el Freiburg Baroque i el cor de musicAeterna; i *Don Giovanni* al festival del 2021. Currentzis i musicAeterna van debutar als BBC Proms el 2018 i al Japó el febrer del 2019, amb concerts a Tòquio i Osaka. El novembre del 2019 van debutar a The Shed (Nova York) amb el *Requiem* de Verdi acompanyat d'imatges del desaparegut Jonas Mekas.

Entre els moments destacats de la carrera de Teodor Currentzis figuren el debut amb la Berliner Philharmoniker amb el *Requiem* de Verdi i el cor musicAeterna; el càrrec d'artista resident de la Konzerthaus de Viena a partir de la temporada 2016-17, amb concerts amb la Wiener Symphoniker, Camerata de Salzburg, Orquestra Simfònica de l'SWR i musicAeterna; la interpretació del *Requiem* de Brahms amb el cor musicAeterna i la Mahler Chamber Orchestra al Festival Diaghilev de Perm i en gira per Europa; una gira amb la Mahler Chamber Orchestra amb el *Coro* de Berio; *La clemenza di Tito* i el *Requiem* de Mozart al Festival de Salzburg; *Macbeth* de Verdi a l'Opernhaus de Zúric amb Barrie Kosky (2016); *Das Rheingold* de Wagner amb l'orquestra musicAeterna (2015, Ruhr Triennale a Bochum); *Iolanthe* de Txaikovski i *Perséphone* de Stravinsky al Festival d'Ais de Provença (2015), que es va estrenar a Madrid el 2012; *The indian queen* de Purcell a Madrid (2012); *Lady Macbeth de Mtsensk* de Xostakóvitx a Zúric (2012), i *El passatger* de Weinberg amb la Wiener Symphoniker a Bregenz (2010).

Com a antic director artístic de l'Òpera de Perm, ha encarregat diverses composicions, entre les quals *Tristia* de Philippe Hersant (2016), l'òpera *Nosferatu* de Dmitri Kourliandski (2014), l'òpera *Cantos* d'Alexei Syumak (2016) i un *Concert per a violí* de Serguei Nevsky (2015).

Teodor Currentzis i musicAeterna són artistes exclusius de Sony, amb el qual han publicat la trilogia *Mozart–Da Ponte*, *Les noces* de Stravinsky, *Concert per a violí* de Txaikovski amb Patricia Kopatchinskaja, *Simfonia núm. 6* de Txaikovski i *Simfonia núm. 6* de Mahler. Gravacions anteriors inclouen la *Simfonia núm. 14* de Xostakóvitx, *Requiem* de Mozart i *Dido and Aeneas* de Purcell, totes per al segell Alpha, així com els *Concerts per a piano* de Xostakóvitx amb Alexander Melnikov i la Mahler Chamber Orchestra, editats per Harmonia Mundi.

L'any 2017, ECHO Klassik va premiar la producció en DVD/Blu-ray de *The indian queen* de Purcell, dirigida per Peter Sellars, amb Teodor i musicAeterna, després d'un altre premi ECHO Klassik el 2016 per la millor gravació simfònica (música dels segles XX-XXI) per la seva interpretació de *Le sacre du printemps* de Stravinsky, ambdues publicades per Sony Classical.

El 2015 Teodor i el seu germà Vangelino van gravar i compondre la banda sonora de la cerimònia d'obertura dels Jocs Europeus de Bakú i van ser nominats a un Emmy, en la categoria de millor direcció i composició musical. Teodor Currentzis va rebre el prestigiós Premi Kairos de la Fundació Toepfer l'any 2016. Aquell mateix any, la revista «Opernwelt» el va nomenar millor director de l'any per la seva producció de *Macbeth* a l'Opernhaus de Zúric.

Fins ara Currentzis ha estat guardonat amb set premis Màscara d'Or, l'últim el 2017 com a millor director d'òpera per *La traviata*, producció de l'Òpera de Perm dirigida escènicaament per Robert Wilson. Premis anteriors inclouen el de millor director d'òpera (*La reina índia*, 2015; *Così fan tutte*, Perm, 2013; *Wozzeck*, Bolxoi, 2011), per una “brillant interpretació de la partitura de Prokófiev” (*La Venta focs*, 2007) i per “resultats excel·lents en el camp de la interpretació autèntica” (*Le nozze di Figaro*, 2008).

Textos

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“Augelletti, ruscelletti”

Ària de l’oratori *La resurrezione*, HWV 47 (1708)

Llibret de Carlo Sigismondo Capece (1652-1728)

Augelletti,
ruscelletti,
che cantando,
mormorando
date lode al mio tesoro,
insegnatemi dov’è!

*Ocellets,
rierols,
que cantant,
murmurant,
lloeu al meu Senyor,
ensenye-me on és!*

Che trovar sol può ristoro
questo misero mio core
nell’offrire al suo rigore
novi pegni di mia fé.

*Flors i herbes, ja magnifiques
que acaricieules sagrades plantes,
mostreu a un cor amant
la bella petjada del seu peu!*

“Zadok the Priest”

Himne de coronació britànic núm. 1, HWV 258 (1727)

Traducció de l’anglès de l’Antífona Unxerunt Salomonem (1 Kings 1:38–40)

Zadok the Priest, and Nathan the
Prophet anointed Solomon King.
And all the people rejoiced, and said:
God save the King! Long live the
King!
May the King live for ever,
Amen, Alleluia.

*Zadoc el sacerdot, i Natan el profeta
van ungir el rei Salomó.
I tot el poble se’n va alegrar i va dir:
Déu salvi el rei! Llarga vida al rei!
Feu que el rei visqui per sempre,
Amén, al·leluia.*

“Disserratevi, o porte d’Averno”

De l’oratori *La resurrezione*, HWV 47 (1708)

Llibret de Carlo Sigismondo Capece (1652-1728)

Disserratevi, o porte d’Averno,
e al bel lume d’un nume ch’è eterno
tutto in lampi si sciolga l’orror!

Cedete, orride porte,
cedete al re di gloria,
che della sua vittoria
voi siete il primo honor.

*Obriu-vos, oh portes de l’Avern!,
i que, a la bella claror d’una llum que és
Eterna,
tot l’horror es desfàci pels llamps.*

*Cediu, portes horribles,
cediu davant del Rei gloriós,
que de la seva victòria
sou el primer honor.*

“Ah! Crudel il pianto mio”

De l’òpera *Rinaldo*, HWV 7b (1711)

Llibret d’Aaron Hill (1685-1750, Giacomo Rossi (??-1731)

Ah! Crudel,
Il pianto mio
Deh! Ti mova per pietà!

O infedel,
Al mio desio
Proverai la crudeltà.

*Ah! Cruel!
Que el meu plany,
et commogui!*

*Oh, infidel,
pel meu desig,
sabràs què és la crueltat.*

“As with Rosy Steps the Morn”

Oratori *Theodora*, HWV 68 (1750)

Llibret de Thomas Morell (1703-1784)

As with rosy Steps the Morn
Advancing, drives the Shades of
Night;
So from virtuous Toils well-borne,
Raise Thou our Hopes of endless
light.
Triumphant Saviour! Lord of Day!
Thou art the Life, the Light, the Way.

*Com quan amb passos rosats el matí,
en avançar, mena les ombres de la nit,
així des d'un virtuós esforç ben
transmès,
elevation-nos les esperances de llum
infinita.
Salvador triomfant, Senyor del dia,
Vós sou la vida, la llum, el camí!*

“De torrente in via bibet”

Salm *Dixit Dominus*, HWV 232 (1707)

Salm 109:7

De torrente in via bibet:
propterea exaltabit caput.

*En el camí beurrà aigua del rierol,
i per això aixecarà el cap.*

“Oh, Let the Merry Bells Ring Round”

Oratori *L'Allegro, il Penseroso ed il Moderato*, HWV 55 (1740)

Llibret de Charles Jennens (1700-1773)

L'Allegro
Or let the merry bells ring round,
And the jocund rebecks sound
To many a youth, and many a maid,
Dancing in the checquer'd shade.

*Allegro
Oh, deixeu que les joioses campanes
toquin al voltant,
I l'alegre so arribi
a molts nois, i a moltes noies,
ballant a l'ombra quadriculada.*

Chorus

And young and old come forth to
play
On a sunshine holiday,
Till the livelong daylight fail.
Thus past the day, to bed they creep,
By whisp'ring winds soon lull'd
asleep.

Cor

*I joves i grans vingueren a jugar
en un solejat festiu,
fins que s'acabà la llum de tot el sant
dia.
Llavors, passat el dia, s'arrossegaren cap
al llit,
i amb vents murmurants, aviat
s'adormiren.*

“Pena tiranna”

Òpera *Amadigi di Gaula*, HWV 11 (1715)

Llibret de John Jacob Heidegger (1666-1749), or Giacomo Rossi (??
-1731), or Nicola Francesco Haym (1678-1729)

Pena tiranna

io sento al core,
né spero mai
trovar pietà;

Una pena tirana

*sento al cor,
no espero mai
trobar pietat.*

amor m'affanna

e il mio dolore
in tanti guai
pace non ha.

L'amor m'afligeix,

*i el meu dolor
amb tants esculls
no té pau.*

“Eternal Source of Light Divine”

Oda per l'aniversari de la Reina Anna, HWV 74 (1713)

Llibret de Ambrose Philips (1674-1749)

Eternal source of light divine

With double warmth thy beams
display
And with distinguish'd glory shine
To add a lustre to this day.

Font eterna de llum divina,

*amb doble ardor es mostren els teus
raigs
i amb distingida esplendor de glòria
per afegir brillantor a aquest dia.*

“He Saw the Lovely Youth”

Oratori *Theodora*, HWV 68 (1750)

Llibret de Thomas Morell (1703-1784)

He saw the lovely Youth, Death's
early Prey,
Alas! too early snatch'd away!
He heard his Mother's Funeral Cries:
Rise, Youth, he said: The Youth begins
to rise:
Lowly the Matron bow'd, and bore
away the Prize.

*Va veure la bella joventut, prematura
presa de la mort,
ai, tan aviat arrabassada!
Sentí els crits fúnebres de la seva mare:
“Aixequeu-vos, joves”, digué. Els joves
començaren a aixecar-se,
lentament la matrona s'inclinà i retirà
el premi.*

“Piangerò la sorte mia”

De l'òpera *Giulio Cesare*, HWV 17 (1724)

Llibret de Nicola Francesco Haym (1679-1729)

Piangerò la sorte mia
sì crudele e tanto ria
finché vita in petto avrò.
Ma poi morta d'ogn'intorno
il tiranno e notte e giorno
fatta spettro agiterò.

*Ploraré la meva sort,
tan cruel, i tan roïns
fins que tingui vida al pit.
Però després de morta, voltaré el tirà
i convertida en espectre,
el pertorbaré dia i nit.*

“Ah! Stigie larve — Vaghe pupille”

Òpera *Orlando*, HWV 31 (1733)

Adaptació anònima del llibret de Carlo Sigismondo Capece (1652-1728)

Ah! Stigie larve, ah! scellerate spettri,
che la perfida donna ora scondete,
perchè al mio giusto furor non la
rendete?

Ah! misero e schernito l'ingrata già
m'ha ucciso!
Sono lo spirto mio da me diviso,
sono um ombra, e qual ombra adesso
io voglio varcar là giù
ne' regni del cordoglio!
Ecco la stigia barca; di Caronte il
dispetto,
già solco l'onde, l'onde nere.

Ecco di Pluto le affumicate soglie,
e l'arso tetto!

Già latra Cerbero,
e già dell'Erebo ogni terribile
squallida furia sen viene a me!

Ma la furia, che sol mi diè martoro,
dov'è?
Questa è Medoro!
A Prosepina in braccio vedo che
fugge, or a strapparla io corro...

Ah! Proserpina piange?
Vien men il mio furore, se si piange
all'inferno anco d'amore!

Vaghe pupille no, non piangete no,
che del pianto ancor nel regno può in
ognun destar pietà.

*Ah, monstres estigis! Ah, maleïts
espectres
que ara amagueu la pèrfida dama!
Per què al meu amor ofès, al meu just
furor, no l'oferiu?*

*Ah, miserable i desolat! La ingrata m'ha
fet molt de mal.
Noto com el meu esperit es parteix.
Em transformo en ombra i, com a tal,
fugiré del regne del seny.
Heus aquí la barca de l'Estígia!
Cap al lloc on habita Caront ja travesso
el negre corrent.*

Heus aquí Plutó, i el flamejant tron!

*Ja borda Cèrber,
i ja de l'Èreb totes les terribles i
escanyolides Fúries venen a mi.*

*Però la Fúria que m'ha de martiritzar,
on és?
Allí està Medoro.
Als braços de Prosèrpina veig que fuig.
Vaig a atrapar-lo.*

*Ah, Prosèrpina plora!
La meva fúria es calma, doncs veig que
a l'infern
s'hi plora també d'amor.*

*Maleïts ulls, no ploreu, no!
Que el plor en aquest regne de fosc
no pot desembocar en amor.*

Ma sì, piangete sì, che sordo al vostro
incanto
nè calma il mio furor.

*Però sí, ulls, sí, ploreu, sí, que sord al
vostre encanteri
m'oposo amb un cor de diamant
que no farà minvar la meua indignació.*

“O Love Divine, thou Source of Fame”

Oratori *Theodora*, HWV 68 (1750)

Llibret de Thomas Morell (1703-1784)

O Love divine, thou Source of Fame,
Of Glory, and all Joy,
Let equal Fire our Souls inflame,
And equal Zeal employ:
That we the glorious Spring may
know,
Whose Streams appear'd so bright
below.

*Oh, amor diví, font de fama,
oh, glòria, i alegries totes,
deixeu que un foc igual inflami les
nostres ànimes,
i usi igual entusiasme:
Que coneguem la gloriosa primavera,
els rierols de la qual aparegueren a baix
tan brillants.*

“Sing Ye to the Lord”

Oratori *Israel in Egypt*, HWV 54 (1739)

Llibret de Charles Jennens (1700-1773) basat en el Llibre Èxode (15:1)

Sing ye to the Lord, for He hath
triumphed gloriously;
the horse and his rider hath He
thrown into the sea.

*Canteu al Senyor, perquè ha triomfat
gloriosament.
Els carros del faraó i les seves tropes els
ha precipitat al mar.*

També et pot interessar...

Palau Òpera

Diumenge, 09.11.25 - 17.30 h

Sala de Concerts

—*Alcina* de Händel

Kathryn Lewek, soprano

Lauranne Oliva, soprano

Carlos Vistoli, contratenor

Zachary Wilder, tenor

Nicolas Brooymans, baix

Ensemble Artaserse

Philippe Jaroussky, director

G. F. Händel: Alcina (versió de concert)

Llibret d'Antonio Marchi

Preu: de 40 a 88 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUP
euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli S.L.

endesa

eurofragance

exea
impact

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CARDON
CROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

elPeriódico

EL PUNT AVUI

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

L'AVANGUARDIA

EUROPA

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

